

Grote onderzoeksprogramma's moeten de 'juiste mensen' stimuleren

05jul12

Vorige maand was één van ons in Tucson (Arizona) op de Climate Adaptation Futures conferentie. Begrippen als *collaboration*, *stakeholders*, en *co-production* vlogen met grote regelmaat over de tafel. Het illustreert de populariteit om als klimaatwetenschapper samen te werken met "gebruikers". "Gebruikers" mag dan klinken als "verslaafden", in de wetenschap zijn zij allesbehalve passief. Overheden, bedrijven en NGO's willen en kunnen een waardevolle bijdrage leveren aan de productie van (wetenschappelijke) kennis.

Samenwerking tussen kennisaanbieders en kennisgebruikers kan heel productief zijn, maar zij is niet gemakkelijk. Het is hard werken, kost tijd en vergt toewijding van de betrokkenen. De sleutel voor succes blijkt hierbij de deelname van de 'juiste personen'. Deelnemers aan succesvolle projecten merken in dit opzicht vaak op dat ze 'een goede groep mensen hadden' of dat de 'projectleider een geweldige rol speelde in het overbruggen van twee werelden.' De rol van individuen (b)lijkt dus cruciaal.

Actieve rol aannemen

De aandacht voor de rol van individuen is binnen grote onderzoeksprogramma's echter vaak kleiner dan de aandacht voor het proces of het eindproduct. Deelname van de 'juiste mensen' lijkt gezien te worden als een toevalstreffer of iets wat vanzelf moet gaan. Dit is jammer. Internationaal vergelijkend onderzoek van het Rathenau Instituut maakt duidelijk dat deelnemers, participerende organisaties en programma's een actieve rol moeten aannemen in het creëren van de 'juiste mensen.'

Deelnemers moeten beseffen dat ze zich in een innovatieve onderzoeksomgeving bevinden en daarbij past een flexibele, onconventionele en niet-risicomijdende houding. De *organisaties* die participeren in onderzoeksprogramma's moeten hun deelnemers de ruimte geven om actief deel te nemen aan de samenwerkingsprojecten. In plaats van zoveel mogelijk wetenschappelijke en maatschappelijke organisaties binnen te halen, dienen onderzoeksprogramma's daarom kritisch kijken naar de animo van organisaties om innovatief te werk te gaan.

Waardeer en beloon

Voor *programma's* ligt er de taak om deelnemers die succesvol samenwerken met kennisgebruikers te stimuleren. Waardeer en beloon hen voor samenwerkingsactiviteiten. Houd hen uit de wind en geef hen tijd indien dat nodig is. Blijf deelnemers echter uitdagen nieuwe interacties aan te gaan. Faciliteer oploopdebatten, plenaire dagen en match-makingssessies. Ook moet het programma het overzicht behouden door een continue landkaart te creëren die expertise en onderzoeksinteresses van de deelnemers vermeldt. Kennisaanbieders en kennisgebruikers kunnen elkaar zo in het programma goed vinden.

Onderzoeksprogramma's worden op deze manier een veilige haven voor samenwerking. Deelnemers die innovatief willen samenwerken kunnen hier aanmeren om ongestoord dit te doen. Zo'n veilige haven creëert de 'juiste mensen' voor effectieve samenwerking tussen wetenschap en praktijk.

Tjerk Wardenaar

(<http://www.rathenau.nl/medewerkers/tjerk-wardenaar.html>)

en Wouter Boon

(<http://www.rathenau.nl/medewerkers/wouter-boon.html>) zijn onderzoekers bij de afdeling Science System Assessment van het Rathenau Instituut.

Gearchiveerd onder: Dynamiek van de wetenschap, Onderzoekers en onderzoeksgroepen | Laat een reactie achter

Tags: onderzoeksprogramma's, samenwerking, wetenschap

Nog geen reacties op “Grote onderzoeksprogramma's moeten de 'juiste mensen' stimuleren”

Feed voor dit onderwerp Trackback Address

1. Geef een reactie
-

Blog op Wordpress.com. • Thema: Unsleppable door Ben Gray.